

tee peāl koto pose olli olnud, ja et olli keik temma rahha warrandust ãrratistunud, siis hirm kippus kirriko õppetaja peale, ja tulas selle kohha ja selle mehhe teggomodi järtele, sedda teine olli tapnud, ja sai selle otsusse läbbi, mis Atend temmale seit andis, sute rõrtistussega selget mätko seit kätte, et se mees, kes praego omma surma wodi peāl seāl maas, sellesamma kirriko õppetaja issa olli mahha lõnud. Kui esimenne hirno joon temmast olli ülle lännud, ja temma sedda ülesräkinud surrijale, fui wallosamal visil se mõrtsuka tõ temmase putus, püdis temma, Jummal a pühha sanna kõrwa maenitsusse ja süddamelikko läbbi, selle kujateggia süddame tunnistust ikka ellawaminne ülesärratada, ja sai viimaks Jummal a armo abbiga sega nenda korda, et teine keige tullisema kahhetsemisse al ja fui röhbutud loom omma hingega wassesse kohtomeistja hallastusse kätte andis.

Enne kui surri moistis veel selge arroga ja kohto tunnistajatte ees nesja rõrra sedda warrandust, mis olli rõövli kõmbel kõkko forjanud, mahha lõddud mehhe poiale, ja mis ülle sedda, sai temma surnud naese suggulastele ja muist ka liinna waeste heaks.

II.

Mis kelab neljas kätl?

Minnerval aastal olli Tallinna - Maikalendri seest üks sõbra sanna kuulda wanna ja ellatand rahwale. Olgo siis tânnaruses tâhtramatus üks lahke ja töösine maenitsusse sanna nore seltsi heaks.

Pimmeda paggana rahwa juures olli wannaste, ehk on, parago Jummal, tânnini veel se hirmus pruuk, et lapsed neid wannukesi, olgo ka nende libhased